

En helande gemenskap

Att bara vara i atmosfären är välgörande. Man känner gemenskap och tillhörighet. Det känns som om tron fylls på och det som syntes vara omöjligt känns inte omöjligt längre. Man känner sig buren och upplyft. Man känner också att man får vara med och bära och uppmuntra andra.

En av korgarna med bönemännen

Bön för stort och smått

Under dagarna så ber vi för många olika saker tillsammans. Varje nation representerad i rummet får möjlighet att berätta om sitt land och de behov eller utmaningar man har. Kyrkan i Rwanda har fixat flaggor för varje nation i rummet. När det är dags att be för det specifika landet och dess behov så kommer alla från det aktuella landet fram och man blir föremål för förbön. Flaggan lyfts som ett tecken inför Gud att nu ber vi speciellt för den nationen. När det var dags för Sverige så går vi svenskar fram. Det var inte svårt att tala om utmaningarna i Sverige, desto svårare att dra gränsen någonstans. Vi böjer våra knän, någon lyfter den svenska flaggan, många kommer fram och lägger sina händer på oss och vid micken turas man om att dra i bön.

Under dagarna så finns det möjlighet att lägga ner lappar med böneämnen i korgar utplacerade i lokalen. Korgarna fylls på och sista dagens eftermiddag så tar man fram korgarna för att be för allt som finns i dem. 4 stora korgar fulla med lappar som representerar allt mellan himmel och jord. Det är personliga tragedier, nöd, sjukdom, ofrivillig barnlöshet, arbetslöshet, trasiga relationer och mycket annat. Allt det lyfts fram inför Gud och tusentals människor höjer sina röster och ropar till Gud om hjälp.